

Det er vigtigt for os, at modellen er så enkel som muligt. Det skal i høj grad være op til den enkelte forældrebestyrelse at beslutte sig for, hvordan madordningen skal indrettes, og det skal naturligvis være frivilligt for forældrene, om de vil være med i ordningen eller ej. Et krav om, at alle skal være omfattet af ordningen, vil jo betyde, at den enkelte, der er imod, kan blokere for, at alle de andre, som måtte ønske en fælles madordning, kan få det.

Men selvfølgelig vil den bedste løsning være, at alle bliver enige om, hvordan madordningen skal tilrettelægges. Jeg har tiltro til, at man faktisk godt kan finde ud af det i den enkelte pasningsordning og kan snakke sig til rette om, hvordan og hvorledes man indretter ordningen.

Så Venstre kan altså anbefale dette lovforslag.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg skal naturligvis vende tilbage og redegøre for den socialdemokratiske holdning om et øjeblik, men blot spørge til, hvad der er sket i Venstre, siden man behandlede det socialdemokratiske forslag om en børnekostpulje. For den 5. februar sagde Venstres ordfører meget klart: »I Venstre mener vi grundlæggende, at børn og deres madvaner er forældrenes ansvar.«

Det var vi fra socialdemokratisk side meget skuffede over på daværende tidspunkt, fordi vi godt ville have lavet en børnekostpulje, og fordi vi godt ville sørge for, at netop kost og madvaner og næring kunne indgå som en del af et pædagogisk tilbud. Men der blev vi rask væk hældt af brættet af Venstre, som sagde: Det er forældrenes ansvar. Derfor må vi indrømme, at vi er en lille bitte smule forundrede, når vi nu står med dette lovforslag.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg synes faktisk, det er ret vigtigt, at forældrene er involverede i det her og engagerede i forhold til, hvad det er for en kost, børnene skal have, og hvad det er vigtigt at lægge vægt på. Derfor gjorde jeg også en del ud af at sige, at jeg synes, det i høj grad skal være op til forældrebestyrelserne at blive enige om, hvordan madordningerne skal se ud.

Vi kommer med det her lovforslag. Vi synes, det er godt at få nogle regler for, hvordan de her frivilligt etablerede ordninger skal være. Jeg må sige, at det der lotterispil, som Socialdemokrati- et præsenterede med Børnekostpuljen, hvor

man kunne melde ind, og hvor der så var ganske få, der kunne få del i de midler, der var afsat, slet ikke er den stil og de tiltag, vi i Venstre synes er hensigtsmæssige. Vi vil hellere sørge for, at der er et ordentligt grundlag, så alle ved, hvad de kan arbejde ud fra.

Kl. 16.05

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Nu er jeg ikke ordfører på området, så det kan meget vel være, at jeg ganske simpelt har misforstået et eller andet. Men når jeg nu læser det her lovforslag, slår det mig, at man måske ville kunne komme i en situation, når denne her lov bliver gennemført, hvor der er lille Jens på 4 år. Hans forældre har ikke særlig mange penge, og han har derfor ikke mulighed for at spise samme mad som de andre sammen med de andre, ganske simpelt fordi forældrene ikke kan finansiere den mad, der bliver tilbudt i institutionen. Er det forkert forstået?

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Det er overhovedet ikke forkert forstået, og så slipper jeg for at stille det spørgsmål. Jeg kan bare endnu en gang undre mig over, at man kan gå fra at have en principiel holdning i Venstre: Fra at det er forældrenes ansvar, at de får sørget for mad til børnene, og til nu at lave en madordning.

Min forundring bliver ikke mindre, når jeg tænker på, at det her jo er en tilkøbsydelse. Når vi tænker på, hvad det er for en debat, vi har haft i den senere tid om tilkøbsydelser også i offentligheden, så forstår vi slet ingenting.

Her har Venstres finansordfører jo rask væk afvist tanken om tilkøbsydelser og siger oven i købet i Politiken i søndags, at hvis det er noget, som private kan udføre, skal det offentlige ikke konkurrere, og er der noget, private kan udføre, så er det da at lave mad. Derfor undrer jeg mig meget. Jeg kan ikke finde hoved eller hale eller linje i, hvad Venstre egentlig mener.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Til fru Pernille Rosenkrantz-Theil skal jeg sige, at lille Jens på 4 år faktisk mange steder rundt omkring har været med i madordninger, også selv om han er kommet fra en familie, hvor de ikke har haft særlig mange penge.